

GELOVEN MET JE OGEN

'Door te *luisteren* komt men tot geloof,' schreef Paulus. Maar er mag ook wel iets te *zien* zijn in de kerk. Dat heb ik althans als kind al geleerd, toen wij als gezin kerkten in de Koningskerk in Zwijndrecht.

Ons vaste plekje was bij een verlaagd deel aan de oostzijde. De wand daarvan was een langgerekte glas-in-betonconstructie met daarop een voorstelling van het scheppingsverhaal. Aan de uiterste linkerkant donkere kleuren: de aarde was woest en doods. Maar langzamerhand ontwikkelde zich uit die chaos de eerste vormen. Een boom, een plant, en daarna de dieren. En alles kreeg steeds meer kleur: diepblauwe vissen, lila vogels, rode bloemen. Ik zat met mijn vader, moeder en zusje zaten ter hoogte van een paard. Direct daarna kwamen Adam en Eva. Ze stonden fier uit te kijken over het geschapen leven dat tevoorschijn was geroepen tot een uitbundig feest van vormen!

Op den duur kon ik die hele wand wel dromen. Maar nooit raakte ik er op uitgekeken. De kleuren waren elke zondag weer anders, al naar gelang de inval van de zon. Hoeveel keer zal ik er gezeten hebben? Een paar duizend keer. Van al die keren is mij van de diensten niet zoveel bijgebleven (er was nog geen kindernevendienst), maar die glas-in-betonwand wel. Die wand was mijn 'preek'. Ik werd er door betoverd.

In protestantse kerken is over het algemeen niet zoveel te zien. Wij zijn immers de nazaten van beeldenstormers. Maar onderweg zijn wij misschien iets wezenlijks kwijtgeraakt. Want in het geloof mogen al je zintuigen meedoen en dus ook je ogen. Zeker in onze tijd waarin mensen steeds beeldgevoeliger worden. Daarom prijs ik mij gelukkig met het kruis waarmee 'De Morgenster' getekend is. Ook een glasconstructie, en één die ook tot de verbeelding spreekt! Maar het mag best wel wat meer. Misschien is de beamer wel het glas-in-lood van deze tijd!

In Zwijndrecht hebben ze een beamer aangeschaft. Niet voor de Koningskerk, want die wordt een dezer dagen jammer genoeg afgebroken. Ze gaan er in een vernieuwde Bethelkerk verder. Maar gelukkig hebben ze die enorme glas-in-betonvoorstelling meegenomen. Ze heeft een plekje gekregen in de verbouwde kerk. Want het oog wil ook wat! Zoals het boek Spreuken schrijft: 'Een oor dat hoort, een oog dat ziet, de HEER heeft beide gemaakt.'

(bron: <http://www.gkzwijndrecht.nl>)